

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan i Udlandet og om Opsigelse til Udbetaling af 3½ pCt.s amortisable Statsobligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2487 ff.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Vi staa ikke over for første Behandling af dette Lovforslag ganske paa samme Maade, som vi pleje at staa over for første Behandlinger af Lovforslag her i Tinget. Sagen er nemlig den, at det Emne, som dette Lovforslag omhandler, er tidligere baade drøftet og vel kendt her. Det er jo ikke særlig ofte Tilfældet. Emnet er tidligere drøftet her i Salen, thi allerede ved Finanslovens første Behandling fremkom her stærke Opfordringer til den højtærede Finansminister om at fremme denne Sag, men det er ogsaa drøftet i Finansudvalget. Finansudvalget har haft Lejlighed til ved Konferencer at forhandle Sagen med den højtærede Finansminister, og skønt Finansudvalget selvfølgelig ikke har kunnet vælge Ordfører i denne Sag — det forhindrer Forretningsordenen — tror jeg dog, jeg kan sige paa Finansudvalgets Vegne, at hele Udvalget har sluttet sig til det foreliggende Lovforslag og over for Ministeren givet til Kende, at man finder det foreliggende Tilbud fordelagtigt for Statskassen.

Naar man vil se paa, hvilke Fordele Statskassen da har af dette Laan, af denne Konvertering, tror jeg, det er nødvendigt, at man skiller Loven i dens to Dele, nemlig Jærnbanelaanet paa den ene Side og det større Laan, som skal anvendes til Konverteringen, paa den anden Side. Hvad de ca. en halv Snes Millioner angaar, som skulle anvendes til Jærnbanelaan, kan der ganske vist anføres mod dette større Laan, at det let kan gaa saaledes, at Pengene kunne komme til at ligge en Tid i Statskassen, inden man finder Anvendelse for dem, og at Statskassen derved kan lide et Rentetab. Nu tror jeg ikke, det Rentetab vil blive meget stort, thi jeg tror, at efter den stærke Fart, der er i vore Jærnbaneanlæg efter Loven af 8de Maj 1894, vil der meget hurtigt blive Brug for de her laante Penge. Noget Rentetab kan der ganske vist fremkomme, men paa den anden Side tror jeg dog, man maa hævde, at man ogsaa naar bedre Betingelser ved

dette Laan til disse Jærnbaneanlæg, naar man tager Pengene i et samlet større Laan, end naar de efterhaanden skulle ydes i smaa Portioner. Jeg tror altsaa, det er forsvarligt, at man skrider til her at laane dette Beløb til Afholdelse af Udgifterne ved Anlæg af disse Jærnbaner. Hvad den anden og store Del af Laanet angaar, nemlig noget over 61 Millioner Kr., som skulle anvendes til Konvertering af den amortisable Del af Statsgælden, ere jo Fordelene ved dette Laans Optagelse tydelige nok. De indlyse ogsaa af de Motiver, som medfølge Lovforslaget, saa jeg skal ikke dvæle videre ved den Ting, da ærede Medlemmer jo meget let selv kunne overse Sagen. Der findes anført i Motiverne, at Staten vil bespare en Rente af 216,500 Kr., og den Besparelse er jo sikker nok. Nu kunde maaske en eller anden indvende: Ja, men samtidigt vil ogsaa Statskassens Laan forøges, vi ville faa større Statslaan. Og det kan heller ikke nægtes, at Statslaanet stiger ved denne Foranstaltning. Det gør det overhovedet ved enhver Konvertering, thi man naar jo ikke pari Kurs, naar man sætter Renten ned. Statsgælden vil i Virkelighen stige med omtrent 2½ Million Kr. ved denne Foranstaltning. Men tager man Regnestykket paa en lidt anden Maade, ser man, selv naar man tager Hensyn til, at Statsgælden stiger, at Fordelene fremkomme alligevel. Thi disse omtrent 2½ Million Kr. ville jo med den Fordel, Statskassen faar, kunne afbetales i Løbet af 11—12 Aar eller saa. Naar de 11—12 Aar ere forbi, er denne Forøgelse af Statsgælden afbetalt, og saa har man den fulde Rentebesparelse, der da ikke bliver 216,500 Kr., men op imod 300,000 Kr. Fordelene for Statskassen ere som sagt iøjnefaldende nok. Hele Finansudvalget har, som sagt, ogsaa været enigt om, at det foreliggende Tilbud var fordelagtigt, og har derfor sluttet sig til Forslaget. Fra Venstres Side se vi, naar vi betragte et saadant Forslag, ikke alene paa den direkte Fordel, som Staten kan have, men ogsaa paa den Fordel, som Samfundsborgerne i øvrigt kunne have deraf. Som bekendt arbejder Venstre og har i flere Aar arbejdet paa i det hele taget at forbedre Kreditforholdene her i Landet, saa vidt det ved Lovgivningsarbejder kan lade sig gøre. Venstre har et Punkt paa sit Program, der udtrykkeligt hedder: Forbedring af Kreditforholdene. Det er disse Bestræbelser, som have medført, at vi her i Salen Gang efter Gang ere fremkomne med Forslag, dels paa sær-